

[Thoft]

vildfører ministeren ikke bare folketinget, men da også befolkningen.

I 1984 fik vi offentliggjort forstærkningsaftalen, men den var da indgået i 1976. Kan man kalde det stor åbenhed, når man får offentliggjort aftalerne 8 år efter, at de er indgået? På det tidspunkt kunne vi i øvrigt læse om dem i amerikanske kongrespapirer, og sådan er det jo altid med de oplysninger, vi får på det danske forsvarsområde: kender vi ikke svarene på forhånd, svarer ministeren bare, at det er hemmeligstemplet, men kender vi dem på forhånd, er ministeren selvfølgelig nødt til at besvare dem, og så får vi også ministerens stempel på, at de oplysninger, vi i forvejen havde, altså var gode nok. Men det er jo problemet, og det kan man da ikke kalde størst mulig åbenhed.

Albrechtsen (VS):

Når jeg tager ordet i anden runde, er det kun for at gøre et par enkelte bemærkninger til det, ministeren sagde. Ministeren sagde, at der ikke kan føres en anden politik end den, flertallet her i folketinget vil. Det er en diskutabel påstand, al den stund regeringen rent faktisk havde held til at overleve at føre en anden politik end den, flertallet ønskede i spørgsmålet om afstemningen i FNs generalforsamling. Vel, ministeren kan sige, at det skyldes flertallets svaghed, og at regeringen ikke havde overlevet det, hvis flertallet ikke havde villet det. Men ministeren kan i hvert fald ikke sige, at man førte den samme politik, som flertallet ønskede.

Så er der det andet spørgsmål, nemlig at der træffes beslutninger, som flertallet først får besked om bagefter, når det er for sent, og så bliver det jo et lidt akademisk spørgsmål, om det nu var flertallets ønske eller ej, for så er det jo en kendsgerning, der foreligger. Det skete i forbindelse med COB-aftalerne i sin tid, det skete i forbindelse med beslutningen om at indkøbe atomraketterne, og det skete i forbindelse med FOFA-beslutningen i efteråret, som jeg har været inde på. I disse tilfælde må man sige, at flertallet ikke har været hørt, når regeringen træffer sine beslutninger. Og derfor er det vel også for stærkt, når ministeren hævder, at man fører en politik, som er i overensstemmelse med flertallet. Det ved man jo rent faktisk ikke, i det øjeblik man gør det, og det, vi kræver, er

jo netop, at man sikrer sig dette på forhånd. Og det er det, man ikke gør. Det synes jeg var nødvendigt at komme med en bemærkning til.

Jeg havde håbet, at hr. Knud Damgård havde reageret, og det bekymrer mig endnu mere, må jeg sige, at hr. Knud Damgaard ikke reagerer på de bemærkninger, jeg fremkom med om 11 mands udvalget. Hvis vi endelig skal tale forfatningsmæssigt – hr. Knud Damgaard var jo inde på det forfatningsmæssige med hensyn til forholdet mellem magterne – kunne jeg godt tænke mig at rejse det spørgsmål, hvor dette 11 mands udvalg egentlig er placeret i forfatningen, og hvordan det kan være, at den parlamentariske kontrol skal føres igennem et udvalg, som er en rent privat forening, som ingen plads har i grundloven. Man kunne godt rejse det spørgsmål f.eks., hvilke regler der er for dette udvalgs arbejde for så vidt angår klassificerede oplysninger og den slags ting. Man kunne rejse en lang række relevante spørgsmål, og de bør også rejses i den kommende tid, hvis man vil til at bruge dette udvalg og give det en placering, som dette udvalg aldrig har været tiltænkt i nogen forfatning, al den stund det aldrig har været nævnt i nogen forfatning. Det spørgsmål kunne jeg godt tænke mig at få belyst, når hr. Knud Damgaard nu vil til at tale forfatningsmæssige forhold; jeg synes absolut ikke, at hr. Knud Damgaards tavshed er beroligende.

Ministeren rejser det spørgsmål, om man kan kalde ham en våbenraslende koldkriger. Jeg ved ikke, om ministeren inderst inde føler sig som en våbenraslende koldkriger, men meget af hans adfærd kunne godt efterlade det indtryk, men den betragtning vil jeg overlade til ministeren selv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-